

„Amerre a legjobb...”

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 38. szám, 2019. szeptember 20.

Neszlár Sándor: Egy ács nevelt fiának lenni. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2018, 144 oldal, 2999 Ft

Neszlár veszélyes játékot úz: a gondolatok és asszociációk nyílt közlésével egy különösen erős és személyes, róla alkotott kép kibontására ad lehetőséget. A fent említett látszólagos személytelenség ugyanis egyre közelebb visz ahhoz az értelmezéshez, mely szerint a narratíva gazdája ő maga, így válik minden sor egyre személyesebbé. Hiszen a gondolatok szabad folyásának utat adni, hagyni a kontroll elvesztését, sebezhetővé teszi, és ez a sebezhetőség, a másik közel engedése egyfajta statementté válik; az írás céljává és eszközévé egyszerre. Veszélyes játék ez a struktúra abban az értelemben is, hogy olvasás közben kevés kapaszkodót kapunk, kalandozunk a futó szerző-elbeszélővel együtt, miközben igenis zavar az ismeretlenség. Az 1111 mondat 1111 kilométer, s mint *Az Ezeregy éjszaka meséiben*, amíg fut, addig egészen biztosan ír is. Kétféle függőség vagy belső kényszer egymásra vetítése, melyek között a szünetek tényleges, valós, alkotás közbeni szüneteket is jelentenek. „Amerre a legjobb, ezt tetováltatni a lábadra.” Amerre a legjobb, arra tartani. S ez a kötet valóban arra tart, ahol a legjobb.